

ການລາຍງານສະພາບສະເຖຍລະພາບທາງການເງິນຂອງໂລກ

ບົດສະຫລຸບສໍາລັບຜູ້ບໍລິຫານ

ໃນສະພາບການທີ່ຕະຫລາດການເງິນທົ່ວໂລກກໍາລັງປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມວຸ້ນວາຍເພີ່ມຂຶ້ນນັ້ນ, ມັນມີຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການເຖິງມາດຕະການດ້ານນະໂຍບາຍອັນເດັດຂາດ ແລະ ພ້ອມພຽງຂອງສາກົນ ເພື່ອທີ່ຈະປົວແປງຄວາມຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ລະບົບການເງິນຂອງໂລກ ໃຫ້ກັບຄືນສູ່ປົກກະຕິ. ຖ້າການເຮັດແນວນັ້ນຫາກບໍ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ ມັນກໍ່ອາດນໍາໄປສູ່ໄລຍະທີ່ຂະບວນການຫລຸດຜ່ອນທີ່ສິນທີ່ກໍາລັງດໍາເນີນຢູ່ນັ້ນ ເກີດຄວາມວຸ້ນວາຍ ແລະ ມີຄວາມສູນເສຍເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ເສດຖະກິດຕົວຈິງ. ໃນກໍລະນີໃດກໍ່ຕາມ, ຂະບວນການປົວແປງລະບົບໃຫ້ຄືນສູ່ສະພາບເດີມ ເປັນສິ່ງທ້າຍທາຍ ແລະ ການຫລຸດຜ່ອນທີ່ສິນລົງເປັນຈໍານວນຫລາຍ ແມ່ນເປັນສິ່ງຈໍາເປັນ ແລະ ທັງເປັນສິ່ງທີ່ຫລີກລ່ວງບໍ່ໄດ້. ມັນແມ່ນການຕ້ານຢັນກັບສະພາວະຕົກຕໍ່າທີ່ທ້າທາຍ ແລະ ກໍາລັງວິວັດທະນາ ເຊິ່ງບົດລາຍງານສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານການເງິນຂອງໂລກ (GFSR) ໄດ້ວາງກອບຂອງເຫດການຕ່າງໆ ແລະ ສະເໜີມາດຕະການດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງ ທີ່ອາດຈະເປັນສິ່ງຊ່ວຍເຫລືອໄດ້ ໃນສະພາບການໃນປັດຈຸບັນ.

ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນບັນດາສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ຕະຫລາດການເງິນຂອງໂລກ ໄດ້ຮັບການສັ່ນສະເທືອນຢ່າງຮ້າຍແຮງ ເມື່ອໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງລະບົບ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນໃນເດືອນກັນຍາ ພ້ອມກັບການພັງທະລາຍ ຫລື ໃກ້ຈະພັງທະລາຍລົງຂອງສະຖາບັນການເງິນທີ່ເປັນຂໍ້ກຸນແຈຫລາຍໆແຫ່ງ. ຄວາມຕຶງຄຽດດັ່ງກ່າວທີ່ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ລະບົບການເງິນຂອງໂລກ ຄາດວ່າຈະເຮັດໃຫ້ການຟື້ນຄືນໃນການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດຂອງໂລກ ຊໍາລົງຕື່ມອີກ ດັ່ງທີ່ໄດ້ນໍາສະເໜີ ຢູ່ໃນວາລະສານ ສະພາບເສດຖະກິດໂລກໃນອະນາຄົດ ສະບັບເດືອນຕຸລາ ປີ 2008 ນັ້ນ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ວົງຈອນທີ່ເພີ່ມພູນພະລັງໃຫ້ແກ່ກັນແລະກັນລະຫວ່າງລະບົບການເງິນ ແລະ ລະບົບເສດຖະກິດອັນກວ້າງຂວາງນັ້ນ ແມ່ນຈະເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ອັນສໍາຄັນແບບຊື່ຂາດ. ການປະສົມປະສານລະຫວ່າງການສູນເສຍທີ່ທະວີຄູນຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ລາຄາຊັບສິນທີ່ຕົກຕໍ່າລົງຊັກໃຊ້ ແລະ ເສດຖະກິດຂາລົງທີ່ນັບມື້ນັບເລິກເຊິ່ງ ໄດ້ພາໃຫ້ເກີດຄວາມສົ່ງໄສກ່ຽວກັບຄວາມຢູ່ລອດຂອງລະບົບການເງິນໃນ

ປັດຈຸບັນ ທີ່ຕົກຕໍ່າ ເຊິ່ງນັບມື້ນັບຂະຫຍາຍເປັນວົງກວ້າງອອກ. ວິທີການຫລຸດຜ່ອນໜີ້ສິນທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ນັ້ນ ທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີຢູ່ໃນ ບົດລາຍງານສະພາບສະເຖຍລະພາບທາງການເງິນຂອງໂລກ ສະບັບເດືອນເມສາ ປີ 2008 ໄດ້ເລັ່ງຄວາມໄວຂຶ້ນ ແລະ ບໍ່ເປັນລະບຽບ-ສິ່ງນີ້ຊື້ໃຫ້ເຫັນເຖິງລາຄາທຸ້ນຂອງສະຖາບັນການເງິນທີ່ຕົກຕໍ່າ, ຄ່າສິນເບື້ອງໃນການສະໜອງທຶນສູງຂຶ້ນ ແລະ ມີການປົກປ້ອງຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດເງື່ອນໄຂຂອງສິນເຊື່ອ ທັງມີການກົດລາຄາຊັບສິນລົງ. ຜົນໄດ້ຮັບອັນໜຶ່ງ ແມ່ນຄວາມຫລົ້ມເຫລວຂອງສະຖາບັນ ເມື່ອຕະຫລາດໄດ້ກາຍມາເປັນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີຄວາມພ້ອມ (ຫລື ບໍ່ສາມາດ) ໃນການສະໜອງທຶນ ແລະ ການໃຫ້ການກູ້ຢືມ ຫລື ການດູດເອົາຊັບສິນເລີຍ. ການແຊກຄຸມເທື່ອລະໜ້ອຍ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຕຶງຄຽດດ້ານສະພາບຄ່ອງທີ່ຕາມມາ ແລະ ແກ້ໄຂສະຖາບັນທີ່ພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ເປັນແຕ່ລະກໍລະນີໄປ ແມ່ນບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ ໃນການປົວແປງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃຫ້ກັບຄືນສູ່ປົກກະຕິ ໃນເມື່ອການແຊກຄຸມດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ແກ້ໄຂຕົ້ນເຫດທີ່ຄັນຂອງບັນຫາ ທີ່ກຳລັງແຜ່ລາມຢູ່ນັ້ນ ເລີຍ. ຄວາມກັງວົນທີ່ນັບມື້ນັບເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຂອງຝ່າຍທີ່ເປັນຄູ່ຮ່ວມໃນເສດຖະກິດ ເຮັດໃຫ້ເກືອບຕະຫລາດເງິນຕາຂອງໂລກເກືອບຈະປົດປະຕູ. ພາກທີ່ໜຶ່ງສະໜອງພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ແນວທາງນະໂຍບານຍຮອບດ້ານກວ່າ - ດັ່ງທີ່ກຳລັງພິຈາລະນາໃນບາງປະເທດໃນປັດຈຸບັນ. ໃນພາກນີ້ຍັງປະເມີນວ່າຂະບວນການຫລຸດຜ່ອນໜີ້ສິນ ໄດ້ກ້າວໜ້າພຽງໃດ ແລະ ຍັງຫລາຍຊໍ່າໃດ. ພາກດັ່ງກ່າວຍັງໄດ້ສະເໜີວ່າຊຸດມາດຕະການຮອບດ້ານ ທີ່ອາດສາມາດຢຸດຍັ້ງ ຂະບວນການທຳລາຍໃນປັດຈຸບັນ.

ການປົວແປງສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານການເງິນໃຫ້ກັບຄືນສູ່ປົກກະຕິ ແມ່ນຈະໄດ້ຮັບໝາກຜົນຈາກພັນທະຮ່ວມກັນ ທີ່ປະກາດອອກໃຫ້ສາທາລະນະ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານຂອງບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນສະທ້ອນ ໃນການແກ້ບັນຍາຍສະມ້າສະເໝີ ແລະ ພ້ອມພຽງກັນ. ໃນຂະນະທີ່ມາດຕະການອັນຊັດເຈນນັ້ນ ຈະແຕກຕ່າງກັນຢູ່ໃນຫລາຍປະເທດກໍ່ຕາມ, ແຕ່ປະສົບການຈາກວິກິດການກ່ອນໜ້ານັ້ນ ຊື້ບອກວ່າມີຫລັກການທ້າປະການ ທີ່ສາມາດຮັບໃຊ້ໃນການແນະນຳການນຳກົດມາດຕະການ ແລະ ຂອບເຂດຂອງມາດຕະການ ທີ່ອາດເປັນພື້ນຖານໃນການປົວແປງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃຫ້ກັບຄືນສູ່ປົກກະຕິ ໃນສະພາບການສະເພາະນີ້. ຫລັກການເຫລົ່ານີ້ ລວມມີ:

(1) ນຳໃຊ້ມາດຕະການອັນຮອບດ້ານ ທີ່ສື່ສານຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ຫັນເວລາ. ມາດຕະການເຫລົ່ານີ້ ຈະຈັດການກັບສິ່ງທ້າທາຍຫລັກກຸ່ງ ທີ່ເກີດຈາກຄວາມຕຶງຄຽດຂອງການຫລຸດຜ່ອນໜີ້ສິນ ເຊັ່ນ:

ການປັບປຸງຄວາມສາມາດສະໜອງທຶນ, ຄ່າສິນເປືອງ ແລະ ການທົດແທນໜີ້ສິນ ເພື່ອສ້າງສະເຖຍລະພາບໃຫ້ແກ່ໃບສະຫລຸບຊັບສົມບັດ; ການອັດສິດທຶນ ເພື່ອສະນັບສະໜູນສະຖາບັນທີ່ຢູ່ລອດໃນປັດຈຸບັນທີ່ບໍ່ສາມາດສະໜອງສິນເຊື່ອໄດ້ພຽງພໍ ແລະ ເພື່ອເປັນເສົາຄໍ້າໃຫ້ແກ່ຊັບສິນທີ່ເດືອດຮ້ອນໂດຍໃຊ້ງົບປະມານຂອງຂະແໜງການລັດເພື່ອສົ່ງເສີມການຫລຸດຜ່ອນໜີ້ສິນລົງ ຢ່າງເປັນລະບຽບ. ໃນການນໍາໃຊ້ກົດລະບຽບໃໝ່ ຫລື ທີ່ມີຢູ່ໃນປັດຈຸບັນນີ້ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ ຄວນຫລີກເວັ້ນການເຮັດໃຫ້ຜົນກະທົບຕໍ່ວົງຈອນຫລັກຊັບທີ່ລາຄາຂຶ້ນສູງນັ້ນ ຮ້າຍແຮງລົງຕໍ່ມີອີກ. ເປົ້າໝາຍຂອງມາດຕະການຈະຕ້ອງຈະແຈ້ງ ແລະ ວິທີການດໍາເນີນງານກໍ່ຕ້ອງມີຄວາມໂປ່ງໃສ.

(2) ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ນະໂຍບາຍທີ່ພ້ອມພຽງ ແລະ ສະມ່າສະເໝີ ສ້າງສະເຖຍລະພາບໃຫ້ແກ່ລະບົບການເງິນໃນຫລາຍປະເທດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງສຸດ ພ້ອມດຽວກັນກໍ່ຫລີກເວັ້ນຜົນກະທົບໄປໃນທາງລົບຕໍ່ປະເທດອື່ນນໍາ.

(3) ຮັບປະກັນການຕອບໂຕ້ອັນໄວວາ ດ້ວຍການການເຝົ້າລະວັງກວດຈັບບັນຫາ ແຕ່ຫົວທຶນໂລດ. ສິ່ງນີ້ ມັນຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການເຖິງການປະສານງານໃນລະດັບສູງ ຢູ່ໃນແຕ່ລະປະເທດ ແລະ ຫລາຍໆຊາດ ແລະ ເຖິງໂຄງປະກອບທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ ດໍາເນີນການການຕັດສິນໃຈຢ່າງທັນເວລາ.

(4) ຮັບປະກັນວ່າການແຊກຄຸມແບບສຸກເສີນຈາກລັດຖະບານເປັນພຽງຊົ່ວຄາວ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຈ່າຍພາສີອາກອນ ແມ່ນໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການກະທໍາຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນເປັນສິ່ງສໍາຄັນ ສໍາລັບທຸກຝ່າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ ແລະ ເງື່ອນໄຂການຊຸກຍູ້ກໍ່ຄວນລວມເອົາ ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກເອກກະຊົນ ເປັນຄວາມສ່ຽງຂອງເສດຖະກິດຂາລົງ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຜູ້ຈ່າຍພາສີອາກອນ ເປັນເບື້ອງຜົນປະໂຫຍດ. ກົນໄກການແຊກຄຸມ ກໍ່ຄວນຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານແນວຄິດ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າສຸດ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ຄວນຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຕ້ອງການອັນຮີບດ່ວນຂອງສະພາບການ ແລະ ການຊຸກຍູ້ຈາກພາກລັດແມ່ນເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ.

(5) ສືບຕໍ່ປະຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍໃນໄລຍະກາງ ໃນການສ້າງລະບົບການເງິນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, ມີການແຂ່ງຂັນ ແລະ ມີປະສິດທິພາບຫລາຍຂຶ້ນ. ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍນີ້ ມັນຮຽກຮ້ອງເຖິງການຕັດສິນໃຈຢ່າງມີລະບຽບຂອງສະຖາບັນທີ່ບໍ່ສາມາດຢູ່ລອດ ແລະ ການເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ໂຄງປະກອບຂອງການສ້າງສະເຖຍລະພາບແກ່ການເງິນຈຸລະພາກລະຫວ່າງຊາດ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການຕິດ

ຕາມ ຊີ້ນຳ ແລະ ການຄວບຄຸມດ້ວຍລະບຽບການໃນລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບສາກົນ ໄປພ້ອມໆກັບ ການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີກົນໄກຕ່າງໆ ເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງຕະຫລາດການເງິນ. ການສະໜອງທຶນ ການຄ້າປະກັນຫລັກຊັບໃນຕະຫລາດ ທີ່ສຳຄັນຊື່ຂາດຕໍ່ການວາງລາຄາ ແລະ ການໄກ່ເກ່ຍແກ້ໄຂການ ອອກສິນເຊື້ອ ຈະຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ລວມທັງການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຝ່າຍຕ່າງໆທີ່ ຮ່ວມໃນຕະຫລາດ ໂດຍຜ່ານການລວມສູນອົງການທີ່ເປັນຜູ້ຊຳລະສະສາງ.

ນອກຈາກປະຕິບັດຕາມຫລັກການຊີ້ນຳເຫລົ່ານີ້ ຍັງຕ້ອງການໃຫ້ມີການກະທຳທີ່ເປັນຮູບປະທຳ ເພື່ອຈັດການກັບການຫລຸດຜ່ອນໜີ້ສິນຢູ່ໃນສາມຂົງເຂດທີ່ຕິດພັນກັນ ຄື: ທຶນບໍ່ພຽງພໍ, ການຕີມູນຄ່າຊັບ ສິນຕ່ຳແລະບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ຕະຫລາດການສະໜອງທຶນທີ່ດຳເນີນງານບໍ່ໄດ້ດີ. ການຢຸດຢັ້ງປະຕິກິລິຍາ ທີ່ກໍ່ຕົວຮ້າຍແຮງຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆລະຫວ່າງສາມອົງປະກອບນີ້ ແມ່ນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ ຖ້າຢາກ ໃຫ້ຂະບວນການການຫລຸດຜ່ອນໜີ້ສິນ ມີລະບຽບທີ່ດີກວ່ານີ້.

ເງິນທຶນ. ເພື່ອສືບຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສິນເຊື້ອແກ່ພາກເອກກະຊົນ, ເຖິງແມ່ນເປັນລະດັບ ໃດໜຶ່ງກໍ່ຕາມ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ອັດຕາສ່ວນເງິນທຶນຂອງ ທະນາຄານ, GFSR ຄາດຄະເນວ່າບັນດາທະນາຄານໃຫຍ່ໆຂອງໂລກ ອາດມີຄວາມຕ້ອງການທຶນສູງ ເຖິງປະມານ 675 ຕື້ໂດລາ ໃນຊ່ວງຫລາຍໆປີຂ້າງໜ້ານີ້: ມາດຕະການຫລາຍຢ່າງ ຄວນໄດ້ຮັບການ ພິຈາລະນາ ໄດ້ແກ່:

- ດ້ວຍສະພາບທີ່ວ່າ ຫລາຍໆສະຖາບັນ ພົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ໃນການ ລະດົມທຶນຈາກພາກເອກກະຊົນໃນປັດຈຸບັນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທາງລັດຖະການ ອາດມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງອັດສິດທຶນເຂົ້າໃນສະຖາບັນກາເງິນທີ່ສາມາດຢູ່ລອດໄດ້. ເຖິງແມ່ນມີຫລາຍວິທີທາງທີ່ຈະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍນີ້ ແຕ່ແຜນງານທີ່ສ້າງເງື່ອນໄຂການເງິນທີ່ດີຂຶ້ນແກ່ຜູ້ຈ່າຍພາສີອາກອນ ທີ່ຕິດ ພັນກັບການສ້າງແຮງຈູງໃຈແກ່ບັນດາຜູ້ຖືທຸນໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ຜູ້ຖືທຸນໃໝ່ ໃຫ້ປະກອບທຶນ ໃໝ່ ກໍ່ຍັງເປັນສິ່ງທີ່ປາດຖະໜາຫລາຍກວ່າ.
- ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານການເມືອງກໍ່ຕາມ, ການດູແລແກ້ໄຂບັນດາທະນາຄານທີ່ ສາມາດຢູ່ລອດຢ່າງເປັນລະບຽບນັ້ນ ອາດສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງພັນທະທີ່ດີໃນການສ້າງລະບົບ ທະນາຄານໃຫ້ມີການແຂ່ງຂັນ ແລະ ມີທຶນພຽງພໍ.

ຊັບສິນ. ເມື່ອໃນໃບສະຫລຸບຊັບສົມບັດຂອງພາກເອກກະຊົນ ຕັດຊັບສິນເພື່ອຫລຸດຜ່ອນການ

ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງທີ່ສິນອອກໄປ, ການນຳໃຊ້ໃບສະຫລຸບຊັບສົມບັດຂອງຂະແໜງລັດ ຈະສາມາດຊ່ວຍປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີການຊຳລະສະສາງດ້ວຍການຂາຍຊັບສິນອອກຢ່າງຮີບຮ້ອນ ເຊິ່ງມັນຈະເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະຫລຸດເງິນທຶນຂອງທະນາຄານລົງ.

- ບັນດາປະເທດທີ່ ທະນາຄານຢູ່ໃນພາວະສ່ຽງຕໍ່ບັນຫາບັນຫາຫລັກຊັບຄຳປະກັນ ຫລື ບັນຫາຊັບສິນອື່ນໆ ຄວນພິຈະລະນາກົນໄກເພື່ອໃຫ້ລັດຖະບານ ຊື້ຊັບສິນທີ່ມີບັນຫາເຫລົ່ານັ້ນ ຫລື ສະໜອງເງິນທຶນໃນໄລຍະຍາວ. ສິ່ງນີ້ ຈະສາມາດສ້າງຄວາມແນ່ນອນໃຫ້ແກ່ສະພາບການເງິນ ຫລາຍຂຶ້ນ. ບໍລິສັດຈະຕ້ອງກຳນົດການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ ແລະ ກອບການປະຕິບັດທາງດ້ານລະບຽບການກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໃຫ້ເກີດມີຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ.
- ການອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຕັດສິນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ ຫລັກການການກຳນົດສະເພາະກັບຕະຫລາດ ອາດຫລີກລ່ຽງຄວາມຈຳເປັນອັນເລັ່ງດ່ວນດ້ານທຶນຮອນ ດ້ວຍການການຫລຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນໃນການຕິຄ່າຫລັກຊັບທີ່ຈະຂາຍອອກ ໃນລາຄາຕ່ຳ. ການຕັດສິນດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕິດຕາມຊີ້ນຳຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ຕິດຕາມດ້ວຍການການເປີດເຜີຍທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຫລີກເວັ້ນການທຳລາຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ຕໍ່ຖານະການເງິນຂອງສະຖາບັນການເງິນທີ່ມີຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ.

ການສະໜອງທຶນ. ສະຖາບັນການເງິນທີ່ອີງໃສ່ການສະໜອງທຶນເປັນນວນຫລາຍບາດດຽວ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຕະຫລາດລະຫວ່າງປະເທດ, ໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມສ່ຽງໃນການຕ້ອງການການປະກອບທຶນທີ່ນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາທະນາຄານກາງຈຶ່ງຄົ້ນຄວ້າທາງວິທີທາງໃຫ້ການກູ້ຢືມທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທຶນຂອງສະຖາບັນຕ່າງໆ. ມາດຕະການຕ່າງໆທີ່ສະເໜີຂ້າງເທິງ ຈະກະຕຸກຊຸກຍູ້ສະພາບທຶນ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຕີມູນຄ່າຊັບສິນ ພ້ອມກັບວິທີການອື່ນໆທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອສາມາດສະໜອງສະພາບຄ່ອງ, ນັ້ນຄວນຈະເປັນການຊຸກຍູ້ທີ່ສຳຄັນໃຫ້ແກ່ຕະຫລາດທີ່ດຳເນີນງານໄດ້ດີ ແລະ ກອບກູ້ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນກັບຄືນມາ. ຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງຝ່າຍຕ່າງໆທີ່ຮ່ວມໃນຕະຫລາດ ລວມທັງການລວມສູນອົງການຊຳລະສະສາງ ກໍ່ຈະເປັນປະໂຫຍດເຊັ່ນດຽວກັນ. ແຕ່ປະສົບປະການໃນວິກິດການຜ່ານມາ ຊື້ບອກວ່າໃນພາຍໃຕ້ສະພາບການທີ່ຮ້າຍແຮງ ອາດຈຳເປັນຕ້ອງ ມີມາດຕະການເພີ່ມເຕີມ ເຊັ່ນ:

- ການປະກັນໄພແກ່ການຝາກເງິນ ຂອງພາກບັນຊີຍ່ອຍ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍໃຫ້ໄປໂກກວ່າຂອບເຂດປົກກະຕິ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ການຂະຫຍາຍ ການປະກັນໄພແກ່ການຝາກເງິນໄປໂກກວ່າຂອບເຂດປົກກະຕິດັ່ງກ່າວ ຫລື ຖ້າສະພາບການຫາກເຊື່ອມໂຊມລົງຫລາຍກວ່ານັ້ນ, ການຄ້າປະກັນແບບແຮສຸກເສີນ ກໍ່ອາດຖືກນຳມາໃຊ້ ເປັນການຊົ່ວຄາວໄດ້, ມາດຕະການສຸກເສີນ ດີແທ້ແມ່ນດຳເນີນໄປໂດຍມີການປະສານງານ ການກັບປະເທດຕ່າງໆ ເທົ່ານັ້ນ.
- ການຄ້າປະກັນຕ່າງໆ ແມ່ນຄ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ກູ້ຢືມທຳອິດ ແລະ ຜູ້ກູ້ຢືມຕໍ່ໄລຍະຊົ່ວຄາວ ເທົ່ານັ້ນ. ດີແທ້ ບັນດາໜັງສືຄ້າປະກັນເຫລົ່ານີ້ ຄວນມີການຄິດໄລ່ຄ່າສິ້ນເປືອງບາງປະການນຳສະຖາບັນທີ່ໄດ້ຮັບການຄ້າປະກັນ ເຊັ່ນວ່າ ຄ່າທຳນຽມການນຳໃຊ້, ການທົດສອບຄວາມເໝາະສົມໃນການໄດ້ຮັບການຄ້າປະກັນ ຫລື ເງື່ອນໄຂອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນ.

ເມື່ອມາດຕະການດັ່ງກ່າວນີ້ ເປັນແນວທາງໃນຂອບເຂດກວ້າງ, ບາງມາດຕະການສະພາະ ກໍ່ໄດ້ຮັບການກຳນົດອອກນຳໃຊ້ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທາງລັດຖະການຂອງປະເທດຕ່າງໆ ແລະ ກໍ່ເປັນສັນຍານທີ່ສ້າງຄວາມຫວັງ ທີ່ມີຫລາຍກວ່ານັ້ນ ທີ່ຍັງຢູ່ໃນຂັ້ນພິຈາລະນາຢູ່. ການພັດທະນາໃນທາງບວກອື່ນໆ ລວມມີ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທາງລັດຖະການ ມີການຕົກລົງຕັດສິນໃຈດຳເນີນການຢ່າງເດັດຂາດ; ກຳລັງມີການດັດແກ້ໃບສະລຸບຊັບສົມບັດຫລາຍສົມຄວນ ແລະ ມີການເປີດປະຕູຮັບເອົາການກວດເບິ່ງໂຄງປະກອບທາງດ້ານກົດໝາຍຄືນໃໝ່. ສິ່ງນີ້ ໄດ້ເປີດໂອກາດໃຫ້ແກ່ການດັດປັບລະບຽບການ ແລະ ແຮງຈູງໃຈໃນວົງການອຳນາດສານຕ່າງໆ ໃນໄລຍະກາງ ໃຫ້ເໝາະສົມ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ສຳລັບປັດຈຸບັນ ຈຸມສຸມຫລັກ ຈະຍັງຄົງສຸມໃສ່ການຈຳກັດກຳລັງທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ.

ພາກທີ 1

ຕໍ່ໜ້າສະພາບການທົດຖອຍນີ້, ພາກທີ 1 ຂອງ GFSR ປະເມີນຂອບເຂດການສູນເສຍເພີ່ມເຕີມ ທີ່ສະຖາບັນການເງິນຂອງໂລກ ໄດ້ປະເຊີນໜ້າຢູ່ນັ້ນ ແລະ ໄດ້ວັດແທກການຫລຸດລົງຂອງສິນເຊື່ອ ອັນຈຳເປັນສຳລັບລະບົບການເງິນ, ປະເມີນຊັບສິນທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງສະລະຖິ້ມ ແລະ ຈຳນວນເງິນທຶນທີ່ຈະຕ້ອງລະດົມ. ການວິເຄາະຍັງໄດ້ຂໍ້ສະຫລຸບວ່າໜ້າຈະມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງນຳໃຊ້

ຊັບພະຍາກອນຂອງລັດ ຕື່ມອີກ ເພື່ອຍຶດໝັ້ນສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ນຳມາເຊິ່ງຂະບວນການຫຼຸດຜ່ອນໜີ້ສິນລົງ ຢ່າງສະມ່າສະເໝີ. ເມື່ອການຫຼຸດຜ່ອນໜີ້ສິນ ໄດ້ກະທົບໃສ່ຂົງເຂດອື່ນໆນັບມື້ນັບຫລາຍຂຶ້ນ ກໍ່ຕ້ອງຈຳເປັນໄດ້ນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍຂອງບັນດາປະທດທີ່ມີເສດຖະກິດທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ເກີດຂຶ້ນມາໃໝ່ ເພື່ອຜ່ານຜ່າກຳລັງມ້າງເພຕ່າງໆ. ດັ່ງທີ່ກ່າວໄວ້ນັ້ນ ຄວາມສ່ຽງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ກໍ່ຍັງຄົງເປັນອຸປະສັກຕໍ່ວົງຈອນທີ່ເພີ່ມພູນພະລັງໃຫ້ແກ່ກັນແລະກັນ ລະຫວ່າງລະບົບການເງິນ ແລະ ເສດຖະກິດຕົວຈິງຢູ່.

ຍ້ອນວ່າສະຫະລັດຍັງຄົງເປັນຈຸດສູນກາງຂອງວິກິດການທາງການເງິນ, ພາກ 1 ນີ້ ຈະພິຈາລະນາເບິ່ງອະນາຄົດຂອງສະຫະລັດ ຢ່າງລະອຽດ. ຕະຫລາດການເຄຫະສິບຕໍ່ຕົກຕໍ່າ ແລະ ເສດຖະກິດສະລໍຕົວເປັນວົງກ້ວາງຂຶ້ນ ແມ່ນປະກອບສ່ວນໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍແກ່ເງິນກູ້ໃໝ່ - ມີການລ່ວງລະເມີດຂໍ້ຕົກລົງໃນສັນຍາມັດຈຳ ແລະ ທຸລະກິດອະສິງຫະລິມະຊັບ ພ້ອມທັງເງິນກູ້ພາກນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກ ເພີ່ມຂຶ້ນ. ຂະນະທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງຈຸດຫລັງຂອງວົງຈອນແຫ່ງຄວາມຫລົ້ມເຫລວດັ່ງກ່າວ ຜົນເສຍຫາຍຈາກເງິນກູ້ ແລະ ຊັບສິນທີ່ຄ້າປະກັນດ້ວຍຫລັກຊັບຕ່າງໆ ຂອງສະຫະລັດທີ່ປະກາດອອກ ໜ້າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງປະມານ 1,26 ລ້ານລ້ານ ໂດລາ, ເຊິ່ງກໍ່ສູງກວ່າທີ່ປະເມີນໄວ້ໃນບົດລາຍງານ GFSR ສະບັບເດືອນເມສາ ປີ 2008. ຂະນະທີ່ເສດຖະກິດສະລໍຕົວແຜ່ລາມໄປທົ່ວ, ບັນດາສະຖາບັນການເງິນ ຈະປະເຊີນກັບການສູນເສຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຊັກໃຊ້ ຈາກຊັບສິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງສະຫະລັດ ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນຢູ່ໃນບາງປະເທດໃນທະວີບເອີຣົບ ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກເຫລົ່ານີ້ ຍັງຈະໜັກໜ່ວງຂຶ້ນຕື່ມຍ້ອນສາເຫດມາຈາກຕະຫລາດການເຄຫະອ່ອນແອລົງ.

ຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າເປີດເຜີຍຜົນເສຍຫາຍອອກມາ ບັນດາສະຖາບັນການເງິນ ກໍ່ໄດ້ລະດົມທຶນເພື່ອຮັກສາຖານະຂອງໃບສະຫລຸບຊັບສົມບັດຂອງເຂົາເຈົ້າໄວ້. ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າໃນເບື້ອງຕົ້ນ ແມ່ນປະສົບຜົນສຳເລັດແທ້ ແຕ່ອະນາຄົດຂອງການອອກເງິນກູ້ ກໍ່ຈະຖືກຈຳກັດ ແລະ ຈະກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຫລາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ຍ້ອນວ່າລາຄາທຸ້ນສິບຕໍ່ຕົກຕໍ່າລົງໄປເລື້ອຍໆ. ຍ້ອນເຫດຜົນນີ້ ພາກທີ 1 ຈຶ່ງສະເໜີວ່າ ການຫຼຸດຜ່ອນໜີ້ສິນຢູ່ໃນຂະແໜງການທະນາຄານ ແມ່ນກຳນົດໃຫ້ສືບຕໍ່ໄປຈັກໄລຍະໜຶ່ງ ແລະ ມີຄວາມຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຂາຍຊັບສິນອອກ, ການຂະຫຍາຍຊັບສິນໃໝ່ໃຫ້ຊ້າລົງກວ່າເກົ່າ ແລະ ການປ່ຽນແປງໃຫຍ່ຂອງແບບແຜນທຸລະກິດຂອງທະນາຄານ ຍ້ອນວ່າແຫລ່ງລາຍຮັບກ່ອນໜ້າ ແມ່ນເກືອບຫາຍໄປໝົດແລ້ວ. ຂະບວນການຫຼຸດຜ່ອນໜີ້ສິນທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ ກຳລັງປະຕິບັດ

ຢູ່ໃນບັນສະຖາບັນທີ່ບໍ່ແມ່ນທະນາຄານ ເຊັ່ນ ກອງທຶນປົກປ້ອງຄວາມສ່ຽງ ເຊິ່ງຄວາມສາມາດນຳໃຊ້ ການສະໜອງທຶນ ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບຈາກການຜິດດ່ຽງ ແລະ ຕະຫລາດເອກກະຊົນເພື່ອຮັບຊື້ຄືນຊັບ ສິນທີ່ຄ້າງຊຳລະ (ຫລື repo) ເພື່ອຍຶດຖານະໜີ້ສິນ ແມ່ນໄດ້ຖືກຈຳກັດຢ່າງໜັກໜ່ວງ. ຄວາມເຄັ່ງ ຕຶງໃນຕະຫລາດເງິນທຶນ ໄດ້ເພີ່ມລາຄາຫລັກຊັບຂຶ້ນໃນກອງທຶນຮ່ວມໃນຕະຫລາດເງິນຕາ ແລະ ເລັ່ງ ໃຫ້ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຜູ້ກູ້ຢືມທີ່ເປັນບໍລິສັດ. ຄວາມສ່ຽງໄປສູ່ຜົນກະທົບອັນກ້ວາງໄກຂອງເຫດການນີ້ທີ່ ກຳລັງຖືກເປີດເຜີຍອອກມາ ແມ່ນເຫັນໄດ້ ໂດຍບັນດາທະນາຄານເອກກະລາດເພື່ອການລົງທຶນ ຫາຍ ໄປຈາກວົງການການເງິນຂອງສະຫະລັດ ພາຍໃນໄລຍະເວລາໜຶ່ງອາທິດ. ຂະນະທີ່ຜົນໄລຍະຍາວ ບໍ່ ຫັນແນ່ນອນນັ້ນ ໃນອະນາຄົດທີ່ສາມາດສ່ອງເຫັນໄດ້ນັ້ນຂະແໜງການການເງິນ ໜ້າຈະລວມຕົວກັນ, ຮູບແບບທຸລະກິດໃໝ່ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ບັນດາບໍລິສັດຕ່າງໆ ຈະດຳເນີນງານໄປ ພ້ອມໆກັບຈຳກັດໜີ້ສິນໃຫ້ຫລຸດໜ້ອຍລົງ.

ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນກ່ຽວກັບການຕີມູນຄ່າຊັບສິນໃນຂະນະນີ້ ເຊິ່ງໃນເມື່ອກ່ອນ ຄິດວ່າມີຄວາມ ສ່ຽງໜ້ອຍນັ້ນ ໄດ້ນຳໄປສູ່ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນການຕັດສິນກ່ຽວກັບຄວາມພຽງພໍຂອງທຶນ. ໃນພາກທີ 1 ສັງ ເກດເຫັນວ່າ ບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຕະຫລາດ, ອົງການທີ່ຈັດລະດັບຄວາມເຊື່ອຖື ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ລະບຽບການ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເຫັນດີວ່າ ການປົກປ້ອງທຶນ ຈະຕ້ອງເຂັ້ມແຂງກວ່າທີ່ຄິດໄວ້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຄວນອີງໃສ່ການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງລ່ວງໜ້າ ຫລາຍກວ່າການນຳໃຊ້ກົນໄກ ຕາມຕົວເລກອັດຕາສ່ວນຕາມລະບຽບການ. ການດຳເນີນການໄປຕາມອັດຕາສ່ວນຂອງທຶນທີ່ສູງກວ່າ ນັ້ນ ຄວນຈະຖືກແບ່ງເປັນໄລຍະໆ ເພື່ອເຮັດແນວໃດໃຫ້ການບັນລຸເປົ້າໝາຍບໍ່ເຮັດໃຫ້ສະຖານະ ການຂາລົງໃນວົງຈອນໃນປັດຈຸບັນຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າການບັນລຸຄາດໝາຍຕາມລະດັບໃໝ່ນີ້ ຈະເຮັດໃຫ້ການກັບສູ່ສະພາບສິນເຊື່ອປົກກະຕິນັ້ນຈະຊ້າລົງຕື່ມອີກກໍຕາມ, ແຕ່ຂະບວນການດັ່ງກ່າວ ຈະກ້າວໜ້າໄປ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສະຖາບັນການເງິນອອກໄປສູ່ຕຳແໜ່ງທີ່ດີກວ່າ ເພື່ອທີ່ຈະສະໜັບສະ ໜູນການຟື້ນຟູສະພາບການສູ່ປົກກະຕິໄດ້ ພາຍໃນປີ 2009.

ບັນດາຕະຫລາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ຍັງຄົງສາມາດປັບຕົວເອງໄດ້ດີສົມຄວນ ພາຍໃຕ້ຄວາມວຸ້ນ ວາຍທາງດ້ານການເງິນຂອງໂລກໃນປັດຈຸບັນ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການດັດແກ້ຢູ່ໃນຕະຫລາດຊັບສິນ ຫລາຍປະການ ກໍ່ຕາມ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການກູ້ຢືມ ແລະ ການມືທຶນໃຫ້ກູ້ ກໍ່ພົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ຕະຫລາດເງິນທຶນ ຈຳຕ້ອງໄດ້ຮັບການດັດແກ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ນອກໜີ້ອຈາກລະ

ດັບອັດຕາສ່ວນໜີ້ສິນ-ທຶນ ຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ. ການໄຫລອອກຂອງເງິນທຶນ ໄດ້ທະວີຄູນຂຶ້ນ, ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ເງື່ອນໄຂສະພາບຄ່ອງທັງພາຍໃນ, ໃນບາງປະເທດ, ແລະ ສາກົນ ຮັດກຸມຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ຜູ້ກູ້ຢືມ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນໃນຕະຫລາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ຈະປະເຊີນກັບສະພາບແວດລ້ອມເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ເຄັ່ງຄັດຂຶ້ນ. ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍ ແມ່ນປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆ ໃນຂະນະທີ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດໂລກຢູ່ໃນຊ່ວງຂາລົງ ແລະ ການສົ່ງຜ່ານຂອງເງື່ອນໄຂຄວາມກົດດັນດ້ານເງິນເຟີ້ ກໍ່ຊັກຊ້າ - ແລະ ທັງໝົດນີ້ແມ່ນອີງໃສ່ ລະດັບຄວາມເຊື່ອຖືຫລຸດລົງຕໍ່າ ແລະ ການໄຫລຂອງທຶນໃນທາງກົງກັນຂ້າມກັບການໄຫລໃນໄລຍະຕົ້ນໃນຕະຫລາດຕ່າງໆ. ຍັງມີຄວາມສ່ຽງທີ່ສຳຄັນ ທີ່ເຫດການຕ່າງໆ ອາດເລັ່ງໃຫ້ເກີດສະພາວະເສດຖະກິດຂາລົງໄວຂຶ້ນ ຢູ່ໃນວົງຈອນສິນເຊື່ອພາຍໃນປະເທດ ໃນບາງເສດຖະກິດຕະຫລາດທີ່ເກີດໃໝ່.

ພາກທີ 1 ຍັງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມໝາຍສຳຄັນຂອງນະໂຍບາຍຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ທາງລັດຖະການ ໂດຍຂະຫຍາຍຄວາມຈາກຂໍ້ສະຫລຸບຂອງບົດລາຍງານ GFSRs ກ່ອນໜ້ານັ້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈຸດສຸມແມ່ນແນໃສ່ບັນຫາໃດທີ່ພາກລັດຄວນດຳເນີນການ, ສະຖາບັນການເງິນຂອງພາກເອກະຊົນ ສືບຕໍ່ມີບົດບາດທີ່ສຳຄັນ ໃນການກຳນົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຂາດຕົກບົກຜ່ອງຕ່າງໆ ເພື່ອນຳເອົາສື່ກາງທາງການເງິນຕັ້ງຢູ່ບົນພື້ນຖານທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າ. ອົງປະກອນທີ່ສຳຄັນ ເຊິ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງ ໂດຍຜ່ານການສະໜັບສະໜູນຈາກ ຜູ້ວາງລະບຽບການ ແລະ ຜູ້ຊີ້ນຳ, ປະກອບມີ:

- *ຮັກສາຂະບວນການຫລຸດຜ່ອນໜີ້ສິນ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະບຽບ.* ທຳອິດ, ສະຖາບັນການເງິນຄວນສືບຕໍ່ລະດົມທຶນ ຢ່າງສະມ່ຳສະເໝີ ແລະ ເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ໃບສະຫລຸບຊັບສິນບັດ - ເຊິ່ງເປັນທີ່ນິຍົມ ແມ່ນໃຫ້ສ້າງຄວາມດົງດູດເອົາທຶນຮອນໃໝ່ ແທນທີ່ຂະຂາຍຊັບສິນອອກ ແລະ ປະການທີ່ສອງ ແມ່ນຮັບປະກັນການສະໜອງທຶນຢ່າງພຽງພໍ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແບບແຜນທຸລະກິດຂອງຕົນ.
- *ເພີ່ມທະວີຂີດຄວາມສາມໃຫ້ແກ່ລະບົບບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ.* ໃນຖານະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການປັບປຸງບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມ, ບໍລິສັດຕ່າງໆ ຈະຕ້ອງຍຸກບືນເຮັດໃຫ້ຮ່ວງເງິນສຳລັບການຕອບແທນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລາງວັນຕອບແທນບົນພື້ນຖານການດັດແກ້ຄວາມສ່ຽງ ໂດຍການນຳວິທີການປະຕິບັດການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທີ່ດີ ຫລື ຢ່າງໜ້ອຍ ແມ່ນນຳມາອົງປະກອບເພື່ອການຕອບແທນໄລຍະຍາວ.

- ປັບປຸງວິທີການຕີມູນຄ່າຊັບສິນ ແລະ ການລາຍງານ. ການປະຕິບັດທິດນຳໃໝ່ສຳລັບການເປີດເຜີຍທີ່ຕົກລົງໃນເວທີກອງປະຊຸມກ່ຽວກັບສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານການເງິນ (FSF) ແລະ ຮັກສາການຕີມູນຄ່າ ແລະ ການເປີດເຜີຍໂດຍປັບປຸງໃຫ້ທັນກັບເວລາ ຈະຫລຸດຜ່ອນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ເປັນບາດກ້າວທີ່ສຳຄັນ ທີ່ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບສຸຂະພາບການເງິນຂອງຄູ່ຮ່ວມທຸລະກິດ.
- ພັດທະນາກົນໄກສຳລັບການຊຳລະສະສາງຜະລິດຕະພັນໂດຍຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕຼນິກ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ຄວນໃຫ້ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພາກເອກກະຊົນ ໃນການສ້າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ການຊຳລະສະສາງ ເພື່ອຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງຄູ່ຮ່ວມທຸລະກິດ, ໂດຍສະເພາະຕະຫລາດແລກປ່ຽນສິນເຊື້ອທີ່ກຳເນີດໃໝ່ທີ່ມີບັນຫາ ເຊິ່ງບັນຫາການຊຳລະໃນປັດຈຸບັນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຮີບດ່ວນ. ກຳນົດຄ່າສິນເປື້ອງທຶນສູງຂຶ້ນເພື່ອຄວາມສ່ຽງຂອງຄູ່ຮ່ວມທຸລະກິດ ຈະຊ່ວຍໄດ້ ແລະ ກຳລັງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ກວດກາກົດລະບຽບ.

ພາກທີ 2

ການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄວາມສ່ຽງຂອງສະພາບຄ່ອງ ແລະ ການຫລົ້ມລະລາຍ ແມ່ນໄດ້ນຳໄປສູ່ໄລຍະທີ່ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ໄລຍະສັ້ນສູງຂຶ້ນ ແລະ ປະລິມານທຸລະກຳຫລຸດໜ້ອຍລົງຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຄຸ້ງຄູ່ກັບຕະຫລາດການສະໜອງທຶນຍັງຄົງຖືກກົດດັນ ໃນໄລຍະກ່ອນໜ້ານັ້ນ. ພາກທີ 2 ຈະຄົ້ນເບິ່ງການຂາດຄວາມສາມາດທີ່ມີຢູ່ຂອງຕະຫລາດການສະໜອງທຶນຂອງທະນາຄານ ໃນການປະຕິບັດພາລະບົດບາດການແຈກຢາຍສະພາບຄ່ອງຂອງຕົນ ໃຫ້ແກ່ທະນາຄານ ແລະ ສະຖາບັນທີ່ຄ້າຍກັນກັບທະນາຄານ ພ້ອມທັງພິຈາລະນາເບິ່ງຜົນພວງທີ່ເກີດຈາກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງນະໂຍບາຍເງິນຕາ.

ໃນຕອນທຳອິດຂອງພາກດັ່ງກ່າວ ສັງເກດເຫັນວ່າວິທີການກຳນົດອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ໄລຍະສັ້ນ ລວມທັງອັດຕາດອກເບ້ຍພາຍໃນທະນາຄານຂອງລອນດອນ (LIBOR) ອັດຕາດອກເບ້ຍເອີຣ໌ບໍຣ໌ຂອງເອີຣ໌ບ ບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງ ແຕ່ກໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການການປັບປຸງ ເນື່ອງຈາກວ່າ ອັດຕາ LIBOR ໄດ້ຖືກປະເມີນຂຶ້ນ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ບັນດາສັນຍາທາງດ້ານອະນຸພັນການເງິນ ໃນມູນຄ່າປະມານ 400 ລ້ານລ້ານໂດລາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການວິເຄາະໃນພາກນີ້ ໄດ້ສືບຕໍ່ການເພີ່ມຂຶ້ນ

ຂອງອັດຕາ LIBOR ໃນຫວ່າງມຸ່ງນີ້, ແຕ່ຄຳແນະນຳພື້ນຖານຍັງບໍ່ປ່ຽນແປງ. ໃນການພິຈາລະນາເບິ່ງ ເຫດຜົນຂອງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງອັດຕາ LIBOR ແລະ ອັດຕາດອກເບ້ຍໃນຕະຫລາດການ ແລກປ່ຽນຂ້າມຄືນ (ຫລື ຕະຫລາດ OIS), ພາກນີ້ ກໍ່ຍັງໃຫ້ການຍືນຍັນວ່າ ສິ່ງທີ່ໜ້າເປັນຫ່ວງ LIBOR-OIS ນີ້ແມ່ນເລື່ອງການບໍ່ປະຕິບັດເງື່ອນໄຂສັນຍາ ເນື່ອງຈາກຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ ອັດຕາ LIBOR ແລະ ອັດຕາ OIS ໃນສະກຸນເງິນໂດລາສະຫະລັດ ເຊິ່ງເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີ 2008 ພ້ອມດຽວກັນກໍ່ພິຈາລະນາເບິ່ງຜິດດ່ຽງຈາກການແລກປ່ຽນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໂດຍອີງ ໃສ່ອັດຕາ Euribor -OIS ແລະ ຜິດດ່ຽງໃນການແລກປ່ຽນສະກຸນເງິນສະເຕີລິງ ໂດຍອີງໃສ່ອັດຕາ LIBOR -OIS ເຊິ່ງກໍ່ໝາຍເຖິງຄວາມກົດດັນໃນສະພາບຄ່ອງຂອງສະກຸນເງິນໂດລາສະຫະລັດ ກຳລັງ ກະຈາຍໄປໃສ່ສະກຸນເງິນອື່ນໆນຳ.

ພາກດັ່ງກ່າວຍັງພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າການສື່ສານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຊ່ອງທາງດ້ານອັດຕາດອກເບ້ຍນະ ໂຍບາຍເງິນຕາ ຖືກກະທົບແນວໃດຈາກວິກິດການ ບົນພື້ນຖານຂອງທ່າອ່ຽງໃນໄລຍະຍາວສາມຢ່າງ ເຊັ່ນ: ການຂະຫຍາຍກິດຈະກຳທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢູ່ໃນສະຖາບັນທີ່ຄ້າຍກັບທະນາຄານ, ມີການນຳໃຊ້ ຕະຫລາດທຶນຂາຍຍົກຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ການເໜັງຕີງອອກຈາກຖານເງິນຝາກທີ່ໝັ້ນຄົງ ໄປ ສູ່ການສະໜອງທຶນເງິນກູ້ທີ່ຕ້ອງທົດແທນດອກເບ້ຍແລະຕົ້ນຄືນໄລຍະສັ້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າທ່າອ່ຽງເຫລົ່ານີ້ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ດອກເບ້ຍຄົງທີ່ກວ່າ ກໍ່ຕາມ, ແຕ່ໃນຊ່ວງປີກາຍນີ້ ການພົວພັນອັນຄ່ອງຕົວ ລະຫວ່າງອັດຕານະໂຍບາຍ ແລະ ອັດຕາໃນການກູ້ຢືມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໄດ້ປ່ຽນແປງຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ໂດຍສະເພາະຢູ່ ສະຫະລັດອາເມລິກາ. ຕັ້ງແຕ່ກາງປີ 2007 ເຖິງເດືອນມິຖຸນາປີ 2008 ຄວາມໄວ້ ວາງໃຈຂອງການພະຍາກອນອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ ຢູ່ໃນຂົງເຂດເອີຣົບ ແມ່ນດີກວ່າສະຫະລັດອາເມລິ ກາ.

ພາກນີ້ ແນະນຳວ່າ:

- *ປັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານຢູ່ໃນຕະຫລາດສະໜອງທຶນ:* ເວົ້າສະເພາະ ສຳລັບການຄິດໄລ່ LIBOR ທະນາທານຕົວແບບຈຳນວນຫລາຍ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີ ເຊິ່ງລວມທັງອົງການແຫລ່ງທຶນທີ່ ບໍ່ແມ່ນທະນາຄານທີ່ສະໜອງທຶນແບບບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຄຳປະກັນ ພ້ອມທັງຂໍ້ມູນທີ່ພົມອອກກ່ຽວກັບ ການໃຫ້ເງິນທຶນໃນປະລິມານຫລາຍບາດດຽວ ຈະເພີ່ມພູນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຫລາຍກວ່າ ຕໍ່ອັດຕາ ທີ່ເປັນບ່ອນອີງເຫລົ່ານີ້.

- ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດເອົາໃຈໃສ່ທັງເລື່ອງຄວາມຂອງສູງສິນເຊື້ອ ແລະ ສະພາບຄ່ອງໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ: ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍລະຫວ່າງທະນາຄານ ໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບວ່າເປັນຜົນຈາກຄວາມສູງຂອງການຕົກຕໍ່າຂອງທະນາຄານ (ກວມລວມເອົາທັງ ຄວາມຂອງສູງສິນເຊື້ອ ແລະ ສະພາບຄ່ອງ), ບໍ່ໜ້າຈະເປັນໄປໄດ້ທີ່ວ່າການເຂົ້າເຖງທຶນແກ້ໄຂສະພາບຄ່ອງສຸກເສີນຂອງທະນາຄານກາງ ຢ່າງງ່າຍດາຍ ຈະສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໃນການສະໜອງທຶນລະຫວ່າງທະນາຄານ ໃຫ້ເປົາບາງລົງໄດ້. ບັນດາທະນາຄານກາງ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານອື່ນໆ ຈຳເປັນຈະຕ້ອງສືບຕໍ່ເອົາໃຈໃສ່ດູແລຄວາມສູງຂອງຄູ່ຮ່ວມທຸລະກິດ.
- ຈຳກັດການສະໜັບສະໜູນທາງອ້ອມໃຫ້ແກ່ຕະຫລາດເງິນຕາ: ຮ່ວງເງິນກູ້ຢືມຂອງທະນາຄານກາງທີ່ແນໃສ່ປົວແປງການດຳເນີນງານຂອງຕະຫລາດລະຫວ່າງທະນາຄານ ໃນການສື່ສານນະໂຍບາຍເງິນຕາ ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງຖືກຈັດຢ່າງລະມັດລະວັງ ເພື່ອສະໜອງແຮງຈູງໃຈ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຕະຫລາດ ເພື່ອທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນການຕົກລົງຊື້ຂາຍພາຍໃນກຸ່ມຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ ແລະ ຈາກນັ້ນ ທະນາຄານຈຶ່ງສາມາດຖອນຕົວອອກໄປໄດ້ຢ່າງເປັນລະບຽບ. ການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການຄ້າປະກັນ ຢູ່ໃນທະນາຄານກາງຂອງເອີຣົບ ເຊິ່ງຈະເລີ່ມໃນຕົ້ນປີໜ້ານີ້ ຈະເປັນບາດກ້າວໜຶ່ງ ຕາມໄປໃນທິດທາງນີ້.
- ການຊຸກຍູ້ການສື່ສານ ແລະ ການຮ່ວມມືຂອງທະນາຄານກາງ: ປະສົບການໃນຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ ໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງ ການດຳເນີນງານຢ່າງເໝາະສົມ ຂອງຕະຫລາດແລກປ່ຽນແບບທັນໃດ ນອກຈາກຕະຫລາດເງິນຕາພາຍໃນປະເທດ. ຮອບສຸດທ້າຍຂອງສະພາບຄ່ອງຕົກຕໍ່າ ໄດ້ຖືກຮັບມືຈາກການການດຳເນີນງານຮ່ວມກັນຂອງບັນດາທະນາຄານກາງໃຫຍ່ໆ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນການການເອົາໃຈໃສ່ຄວາມຕ້ອງການເງິນຕາຕ່າງປະເທດ. ການສື່ສານເປັນປະຈຳຂອງທະນາຄານກາງກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານແລະເຫດຜົນຂອງການດຳເນີນງານຈະສາມາດຫລຸດຜ່ອນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນລົງໄດ້. ການສ້າງວິທີການດຳເນີນງານຂອງຕົນໃຫ້ເປັນເອກກະພາບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຈະຊ່ວຍເຮັດບັນລຸເປົ້າໝາຍນີ້ ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ບົດທີ 3

ໃນເມື່ອວິກິດໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນແລ້ວ, ບົດບາດຂອງການປະຕິບັດບັນຊີທີ່ອີງໃສ່ມູນຄ່າເໝາະສົມ (FVA) ກໍ່ໄດ້ຕົກສູ່ພາຍໃຕ້ການກວດກາ. ພາກທີ 3 ພິຈາລະນາເບິ່ງບົດບາດອັນເຂັ້ມແຂງກ່ອນໜ້າວົງຈອນເພີ່ມມູນຄ່າເກີດ ທີ່ນຳໃຊ້ວິທີການຂອງ FVA ແລະ ທີ່ອາດມີຄວາມສຳຄັນໃນການພັດທະນາ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຂອງວົງຈອນຂອງສິນເຊື່ອໃນປັດຈຸບັນ.

ໂດຍຊໍ້າມູນບັນຊີຕົວຈິງ ຈາກສະຖາບັນການເງິນແບບຢ່າງ ຫ້າແຫ່ງ, ພາກນີ້ ໄດ້ຈຳລອງເບິ່ງຜົນກະທົບຈາກແຮງການສະເທືອນຫລາຍປະການ ຕໍ່ໃບສະຫລຸບຊັບສົມບັດ ທີ່ປັບໃຫ້ຄ້າຍກັບເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຫ່ວາງບໍ່ດົນມານີ້. ການວິເຄາະແມ່ນຍືນຍັນວ່າແຮງສະເທືອນເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນເພີ່ມທະວີການເໜັງຕີງຂອງວົງຈອນຂອງການຕີມູນຄ່າ ທີ່ຂຶ້ນກັບຊະນິດຊັບສິນ ແລະ ຫນີ້ສິນທີ່ສະແດງອອກຢູ່ໃນໃບສະຫລຸບຊັບສົມບັດນັ້ນ. ການຈຳລອງເຫລົ່ານີ້ ຍັງໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນການພິຈາລະນາເບິ່ງການດັດແກ້ທີ່ສຳຄັນອ້ອມຮອບວິທີການບັນຊີ FVA, ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນໄດ້ວ່າການດັດແກ້ນີ້ ເປັນໄປຕາມການປ່ຽນແປງໃນວົງຈອນທີ່ດີ, ແຕ່ເມື່ອເຮັດແນວນັ້ນ ການຕີມູນຄ່າທີ່ກຳນົດໃຫ້ ພັດບໍ່ແມ່ນມູນຄ່າເໝາະສົມຊໍ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ມັນຄຸ້ມຄ່າພໍທີ່ຈະຮັບຮູ້ວ່າໃນບາງກໍລະນີ ເຊັ່ນ: ຕະຫລາດທີ່ຂາດສະພາບຄ່ອງຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຫລື ທີ່ຟືດເຕືອດ ຫລື ທີ່ຢູ່ໃນສະພາບຮ້າຍແຮງສຸດ, FVA ສາມາດເຮັດໃຫ້ການຕີມູນຄ່າບໍ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຫລັກການພື້ນຖານໄລຍະຍາວ, ກະແສເງິນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ນັ້ນເລີຍ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ພາກດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຂໍ້ສະຫລຸບວ່າການນຳໃຊ້ FVA ຍັງເປັນວິທີທາງໃນຕໍ່ໜ້າແຕ່ການປັບປຸງວິທີການຂອງ FVA ຕື່ມອີກ ຈະຊ່ວຍຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກບາງວິທີການຕີມູນຄ່າ ທີ່ນຳສະເໜີເກີນຄວາມຈິງ. ການທ້າທາຍທີ່ສຳຄັນທີ່ກຳລັງເດີນໜ້າ ແມ່ນເພື່ອສ້າງຄວາມສົມບູນໃຫ້ແກ່ໂຄງປະກອບຂອງ FVA ເພື່ອເຮັດແນວໃດໃຫ້ມັນສາມາດປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ວິໃນຂອງຕະຫລາດດີຂຶ້ນ ແລະ ການເງິນມີຄວາມໝັ້ນຄົງຫລາຍຂຶ້ນ. ວິທີເຮັດວຽກຂອງການບັນຊີ, ຄວາມລະມັດລະວັງ ແລະ ກັນຄວາມສ່ຽງສຳລັບການຕີມູນຄ່າຄວນກວດໃຫ້ເຂົ້າກັນ ເພື່ອເຮັດແນວໃດໃຫ້ວິທີການເຫລົ່ານີ້ດຳເນີນງານຮ່ວມກັນ ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ມີລະບົບການເງິນທີ່ໝັ້ນຄົງກວ່າເກົ່າ. ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນວ່າ ສິ່ງນີ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການດັດແກ້ທັງສາມຢ່າງ ເພື່ອຮັບປະກັນລະບຽບວິໃນມີຄວາມສະມ່ຳສະເໝີ.

ຂໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ ມີດັ່ງນີ້:

- *ເພີ່ມຂໍ້ມູນໃສ່ການຕີມູນຄ່າໂດຍມີການເລືອກເຜັ້ນ:* ການຕີມູນຄ່າທາງດ້ານບັນຊີແມ່ນຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ເຊັ່ນ: ການເທັງຕິງທາງດ້ານບັນຊີໃນການຕີມູນຄ່າທີ່ຄາດວ່າຈະເກີດຈາກ FVA, ວິທີການສ້າງຕົວແບບ ແລະ ຂໍ້ສົມມຸດຕິຖານຕ່າງໆ ເພື່ອຜູ້ນຳໃຊ້ສາມາດປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງສະຖາບັນຢ່າງເໝາະສົມ.
- *ສ້າງເກາະປ້ອງກັນທຶນ ແລະ ຮ່ວງສຳຮອງ:* ດ້ວຍການມີສະຕິ, ອົງປະກອບທີ່ມີກ່ອນວົງຈອນເກີດ, ເກາະປ້ອງກັນທຶນ ແລະ ການນຳໃຊ້ການສຳຮອງໄວ້ລ່ວງໜ້າ ຈະຊ່ວຍປົກປ້ອງໃນຊ່ວງເສດຖະກິດຂາລົງຂອງວົງຈອນ. ຖ້າຫາກມີຄວາມຕ້ອງການການປົກປ້ອງຕໍ່ວົງຈອນຂາລົງຢ່າງເຕັມສ່ວນ ການຈຳລອງສະເໜີໃຫ້ມີການສ້າງສິ່ງຮອງຮັບການເທັງຕິງຂອງທຶນ ເມື່ອປະສົບກັບການກະທົບອັນຮ້າຍແຮງ ໄວ້ປະມານ 30–40 ເປີເຊັນ ຈາກລະດັບປົກກະຕິໃນເວລາດຳເນີນງານໄດ້ດີ.
- *ການເປີດເຜີຍຄວາມສ່ຽງທີ່ມີເບົ້າໝາຍ:* ບັນດາບໍລິສັດອາດສາມາດພິຈາລະນາການສະໜອງການລາຍງານທີ່ມີຈຸດສຸມກວ່າ ເພື່ອແນໃສ່ຕອບສະໜອງໃຫ້ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ນຳໃຊ້. ບົດລາຍງາຍສັ້ນໆແຕ່ລາຍງານເລື້ອຍໆ ອາດຈະດີກວ່າບົດລາຍງານທີ່ຍືດຍາວແຕ່ລາຍງານໜ້ອຍເທື່ອ, ໂດຍຂຶ້ນກັບຜູ້ອ່ານທີ່ປະສົງຈະສົ່ງໃຫ້.

ບົດທີ 4

ປະເທດທີ່ມີຕະຫລາດເກີດໃໝ່ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ແຖວໜ້າຂອງວິກິດການ, ແຕ່ຄວາມອ່ອນແອຂາດການປ້ອງກັນຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະຖືກຜົນກະທົບອີກຕໍ່ໜຶ່ງ ເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ຄວນເບິ່ງຂ້າມ. ພາກທີ 4 ຈະພິຈາລະນາເບິ່ງຕະຫລາດເງິນທຶນຢູ່ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີຕະຫລາດເກີດໃໝ່ ເພື່ອປະເມີນຂອບເຂດທີ່ປັດໄຈຈາກພາຍນອກ/ສະພາບໂລກ ແລະ ຈາກພາຍໃນ/ ປັດໄຈທາງດ້ານຫລັກການພື້ນຖານ ຈະຂັບເຄື່ອນການຕີມູນຄ່າໃນຕະຫລາດເງິນທຶນແນວໃດ. ໃນພາກນີ້ ກໍ່ພົບວ່າປັດໄຈຂອງໂລກ ມີຄວາມສຳຄັນກວ່າໝູ່ໃນການອະທິບາຍການເທັງຕິງຂອງລາຄາຂອງທຶນໃນຕະຫລາດເກີດໃໝ່ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຫລັກການພື້ນຖານພາຍໃນປະເທດ. ໂດຍນຳໃຊ້ຫົວໜ່ວຍວັດແທກຕ່າງໆຂອງສູດການສຳພັນ, ບົດທີ 4 ຍັງພົບວ່າຈະມີໂອກາດທີ່ຜົນກະທົບ ຈະກະຈາຍໄປຍັງຕະຫລາດເງິນທຶນທີ່ເກີດໃໝ່, ຈຶ່ງສະເໜີ

ໃຫ້ມີຊ່ອງທາງການສື່ສານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ. ສິ່ງນີ້ສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ການ
ບໍລິໂພກ ແລະ ການລົງທຶນຢູ່ໃນຕະຫລາດເກີດໃໝ່ ເຖິງແມ່ນວ່າໄດ້ພົບເຫັນວ່າການຕິດພັນກັນທາງ
ດ້ານການເງິນມະຫາພາກ ມີໜ້ອຍ ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ມີທ່າວ່າຈະຄ່ອຍໆຫລຸດບົດບາດລົງເທື່ອລະ
ກ້າວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ບົດດັ່ງກ່າວສະເໜີວ່າຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍຈຳເປັນຕ້ອງມີພັນທະໄລຍະຍາວ
ໃນການສ້າງຄວາມຍືດຍຸນ ຢູ່ໃນຕະຫລາດການເງິນພາຍໃນປະເທດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ເວົ້າສະເພາະ ນະໂຍບາຍທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ທີ່ອາດສາມາດຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຕະຫລາດຍັງ
ຕົວຍືດຍຸນໄດ້ດີຂຶ້ນ ແມ່ນເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີ ລວມມີ:

- ພັກດັນສ້າງຖານນັກລົງທຶນໃຫ້ກວ້າງ ແລະ ຫລາກຫລາຍຂຶ້ນ: ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີນັກລົງທຶນຫລາກ
ຫລາຍ, ລວມທັງນັກລົງທຶນທາງດ້ານສະຖາບັນ ເຊັ່ນ: ກອງທຶນສຳລັບຜູ້ບໍານານ ແລະ
ບໍລິສັດປະກັນໄພ ເຊິ່ງມີທ່າວ່າຈະມີອະນາຄົດການລົງທຶນໄລຍະຍາວ.
- ຊ່ວຍເຫລືອໃນການຊອກຄົ້ນຫາລາຄາ: ລົບລ້າງອຸປະສັກແກ່ການຊອກຄົ້ນຫາລາຄາ ດ້ວຍການ
ຫລີກເວັ້ນການແກ່ຍາວ ສຳລັບການເປີດເຜີຍລາຄາ ຫລື ຈຳກັດການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ.
- ຊຸກຍູ້ການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ: ນຳໃຊ້ຫລັກການທາງດ້ານກົດໝາຍ, ລະບຽບການ
ແລະ ການປ້ອງກັນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບວິທີປະຕິບັດຂອງສາກົນ.
- ພັດທະນາຕະຫລາດທຸ້ນ: ສະພາບແວດລ້ອມສຳລັບການແລກປ່ຽນທີ່ດຳເນີນງານດີ ແລະ
ມີໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ສະໜັບສະໜູນການຊື້ຂາຍທຸ້ນທຶນ ແລະ ເຄື່ອງມືທາງດ້ານການເງິນໃໝ່
ສາມາດຊ່ວຍພັດທະນາຕະຫລາດເງິນທຶນ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ການປັບປຸງ ແລະ ນະວັດຕະກຳ ຈະ
ຕ້ອງການຈັດວາງຕາມລຳດັບກໍຕາມ..

* * *

ບົດຮຽນຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ຖອດຖອນໄດ້ຈາກວິກິດການປັດຈຸບັນ ແມ່ນກຳລັງເລີ່ມຕົ້ນຈັດຕັ້ງປະ
ຕິບັດ ແລະ ຍັງມີຫລາຍໆສິ່ງຢ່າງ ຈະຕ້ອງຖືກກຳນົດຂຶ້ນ ແລະ ຕີລາຄາ ກ່ອນທີ່ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້.
ອົງການກອງທຶນສາກົນ (IMF) ກຳລັງທ້າວທັນໃນການໂຕ້ວາທິກ່ຽວກັບບາງລາຍການ, ເຊິ່ງບາງ
ຈຳນວນກໍໄດ້ຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນບົດລາຍງານ GFSR ສະບັບຫລ້າສຸດແລ້ວ. ໃນຂະນະທີ່ບໍ່ແມ່ນທຸກຂໍ້ແນະນຳ
ທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ຢູ່ໃນບົດລາຍງານ GFSR ສະບັບເດືອນເມສາ ປີ 2008 ຈະຖືກກ່າວຊື່ໃນທີ່ນີ້,

ແຕ່ມັນກໍຍັງຄົງມີຄວາມສໍາຄັນຢູ່ສະເໝີ. ອົງການ IMF ຈະຮ່ວມມືກັບ FSF, ຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອປະເທດສະມາຊິກ ໂດຍຜ່ານການເຝົ້າຕິດຕາມທັງສອງຝ່າຍ, ລວມທັງໂຄງການປະ ເມີນຂະແໜງການເງິນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ລະບົບການເງິນຂອງ ເຂົາເຈົ້າດີຂຶ້ນ ແລະ ຍືດຍຸນປັບຕົວເຂົ້າກັບຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານການເງິນໄດ້